RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN ARREST

van 7 februari 2017 met nummer RvVb/A/1617/0565 in de zaak met rolnummer 1011/0665/SA/11/0723

Verzoekende partij de heer

vertegenwoordigd door advocaat Joris VAN WALLEGHEM

met woonplaatskeuze op het kantoor te 8980 Zonnebeke, Iperstraat

176

Verwerende partij de deputatie van de provincieraad van WEST-VLAANDEREN

Tussenkomende partij mevrouw

vertegenwoordigd door advocaten Ludo OCKIER en Filip ROGGE met woonplaatskeuze op het kantoor te 8500 Kortrijk, Beneluxpark 3

I. BESTREDEN ARREST

De tussenkomende partij vordert met een aangetekende brief van 4 augustus 2015 de herziening van het arrest van de Raad met nummer A/2015/0339 van 2 juni 2015.

De Raad heeft in het arrest vastgesteld dat de tussenkomende partij verzaakt aan de beslissing van de verwerende partij van 23 december 2010 en heeft deze vergunningsbeslissing omwille van de duidelijkheid in het rechtsverkeer vernietigd.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De tussenkomende partij vraagt met een aangetekende brief van 4 augustus 2015 om de herziening van het voormelde arrest van 2 juni 2015.

Met een beschikking van 28 oktober 2016 wordt de behandeling van het verzoek tot herziening toegewezen aan de elfde kamer. Aan de verzoekende partij en de verwerende partij wordt de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van dertig dagen met een aanvullende nota een standpunt in te nemen over het verzoek van de tussenkomende partij tot herziening van het arrest van 2 juni 2015. De tussenkomende partij wordt de mogelijkheid geboden om met een eventuele replieknota te antwoorden op het standpunt van de verzoekende partij en de verwerende partij.

Noch de verzoekende partij, noch de verwerende partij heeft een aanvullende nota ingediend.

De Raad behandelt het verzoek tot herziening op de openbare zitting van 26 januari 2017.

Advocaat Erlinde DE LANGE voert *loco* advocaten Ludo OCKIER en Filip ROGGE het woord voor de tussenkomende partij.

1

De verzoekende en verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnen niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT HERZIENING

Het verzoek tot herziening heeft betrekking op het arrest van de Raad van 2 juni 2015, zodat de ontvankelijkheid van de ingestelde vordering dient beoordeeld te worden overeenkomstig artikel 39, §3 DBRC-decreet en artikel 52 Procedurebesluit zoals van toepassing sinds 1 januari 2015.

Het verzoek tot herziening is tijdig en regelmatig ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

IV. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT HERZIENING

Standpunt van de partijen

In haar verzoekschrift tot herziening ontkent de tussenkomende partij met klem dat op de openbare zitting van 2 december 2014 verklaard zou zijn dat aan de bestreden beslissing zou zijn verzaakt. Het verloop van de zaak toont volgens haar immers het tegendeel aan.

Ze verwijst ter staving naar het uitstel op de openbare zitting van 9 september 2014 en haar aanvullende nota van 7 oktober 2014 waarin zij het actuele belang van de verzoekende partij betwist. Op de openbare zitting van 2 december 2014 aangeven dat de verzoekende partij niet van het rechtens vereiste belang getuigt om de vernietiging van de beslissing na te streven, is volgens de tussenkomende partij geheel iets anders dan de vaststelling in het arrest dat de raadsman van de tussenkomende partij op de zitting verklaart dat zij verzaakt aan de bestreden beslissing.

De tussenkomende partij stelt verder dat het proces-verbaal waarop het arrest steunt, een vals stuk is. Ze wijst er in eerste instantie op dat het in het dossier aanwezige proces-verbaal wordt aangeduid als zijnde "proces-verbaal van de openbare zitting van de achtste kamer van dinsdag 21 oktober 2014". De zitting vond volgens de tussenkomende partij echter niet plaats op dinsdag 21 oktober 2014, maar op dinsdag 2 december 2014 zoals blijkt uit het zittingsblad van 2 december 2014. Dat én de datum niet correct wordt vermeld én geen correcte weergave wordt gegeven van hetgeen de raadsman van de tussenkomende partij ter zitting heeft verklaard, doet volledige twijfel ontstaan omtrent de inhoud van dit proces-verbaal. Met dit proces-verbaal kan volgens de tussenkomende partij dan ook geen rekening worden gehouden.

Door de inhoud van de aanvullende nota te negeren en het arrest te baseren op een proces-verbaal van dinsdag 21 oktober 2014 werd volgens de tussenkomende partij bovendien de bewijskracht van de aanvullende nota miskend, waarbij ze verwijst naar een arrest van het Hof van Cassatie van 9 november 1979 over de artikelen 1319, 1320 en 1322 van het Burgerlijk Wetboek en naar een arrest van de Raad van State van 16 november 2010. Dit wringt volgens haar nog des te meer nu de procedure bij de Raad schriftelijk wordt gevoerd. Dit heeft volgens haar tot gevolg dat de schriftelijke stukken cruciaal zijn voor het tot stand komen van het arrest. De tussenkomende partij is dan ook van oordeel dat het arrest artikel 149 van de Grondwet schendt.

2

Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat het proces-verbaal van de zitting dat zich in het proceduredossier bevindt en waarop het arrest van 2 juni 2015 zich steunt om de verzaking vast te stellen gedateerd is op 21 oktober 2014 terwijl de zaak ten gronde is behandeld op de zitting van 2 december 2014. Het proces-verbaal van 21 oktober 2014 vormt bijgevolg geen geldige rechtsgrond om enige verzaking vast te stellen.

Verzaking houdt een daad van beschikking in en behelst een afstand van recht. Zulks wordt niet vermoed en kan alleen worden afgeleid uit feiten die niet voor een andere uitlegging vatbaar zijn.

Gelet op wat voorafgaat en de omstandigheden zoals uiteengezet door de tussenkomende partij, in haar verzoekschrift is de vordering tot herziening gegrond. Er bestaat bijgevolg aanleiding de zaak ten gronde opnieuw te beoordelen.

V. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 11 maart 2011, geregulariseerd met een aangetekende brief van 4 april 2011, de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 23 december 2010.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de tussenkomende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente van 23 augustus 2010 ontvankelijk en gegrond verklaard.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de regularisatie van een reliëfwijziging op een perceel gelegen te, met als kadastrale omschrijving

VI. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING TEN GRONDE

De tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 26 mei 2011 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de eerste kamer laat de tussenkomende partij met een beschikking van 16 juni 2011 toe in de debatten.

De Raad heeft met het arrest van 8 augustus 2011 met nummer S/2011/0094 de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen wegens het ontbreken van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

De behandeling van de vordering die initieel werd toegewezen aan de eerste kamer, werd op 21 augustus 2014 toegewezen aan de achtste kamer.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De kamervoorzitter heeft de behandeling van de zaak verdaagd naar de openbare terechtzitting van 2 december 2014 en aan de tussenkomende partij de mogelijkheid gegeven om aanvullende

3

stukken en een aanvullende nota aan de Raad over te maken, in het bijzonder de beslissing van de verwerende partij van 21 december 2011 en de bijhorende plannen. Ook de verzoekende en de verwerende partij kregen de mogelijkheid om daar op te reageren met een aanvullende nota.

Enkel de tussenkomende partij heeft een aanvullende nota overgemaakt aan de Raad.

De partijen zijn uitgenodigd voor de openbare terechtzitting van 2 december 2014, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Voor het verder verloop van de procedure wordt verwezen naar "het verloop van de rechtspleging" onder hoofding II.

Voor de beoordeling ten gronde wordt Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, toegepast.

VII. FEITEN

1.

De tussenkomende partij dient op 18 mei 2010 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het wijzigen van reliëf (regularisatie)" op een perceel gelegen te

De aanvraag kent een voorgeschiedenis.

Op 10 augustus 2006 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente aan de tussenkomende partij, de inmiddels uitgevoerde stedenbouwkundige vergunning voor onder meer het aanleggen van een oprit in functie van een later op te richten carport.

Op 1 maart 2010 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een open garage waarbij onder meer als voorwaarde verlaging van het vloerpasniveau van het gelijkvloers met 25 cm wordt opgelegd.

Deze vergunning vermeldt dat de vloerpas van de oprit zonder stedenbouwkundige vergunning werd opgehoogd tot een niveauverschil van 35 cm met de eigendom van de buur.

2. Het college van burgemeester en schepenen weigert op 30 augustus 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij waarbij wordt verwezen naar de voorwaarde die werd opgenomen in de beslissing van 1 maart 2010.

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 29 september 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 30 november 2010 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 7 december 2010, beslist de verwerende partij op 23 december 2010 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen en overweegt hierbij het volgende:

"...

3 Verslag provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar (art. 4.7.22. Codex)

De Deputatie heeft kennis genomen van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar. De conclusie luidt als volgt : Gezien:

- de onvolledigheid van het dossier waardoor de gevolgen voor het watersysteem onvoldoende blijken:
- Er maatregelen ontbreken m.b.t. inzake wateropvang, -buffering en –afvoer;
- Het niet getuigt van goede ruimtelijke ordening dat er te grote kunstmatige niveauverschillen worden gecreëerd tussen private percelen voor residentiële woningbouw;

kan voorliggende aanvraag niet gunstig geadviseerd worden.

De provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar stelt derhalve voor om het beroep ongegrond te verklaren en de vergunning te weigeren.

4 MOTIVATIE STANDPUNT DEPUTATIE

De Deputatie motiveert zijn standpunt als volgt :

4A BESCHRIJVING VAN DE AANVRAAG

Voorliggende aanvraag strekt tot het regulariseren van een oprit aan de zijkant van een halfopen woning.

De plaats van de aanvraag betreft een onbebouwd lot van een vervallen verkaveling (dd.9/8/1963) voor gesloten woningbouw. Dit lot werd door de aanvrager en de rechter buur aangekocht en kadastraal verdeeld in 2 helften. Beide buren zijn nu evenwel verwikkeld in een burenruzie.

Het ontwerp voorziet de regularisatie van de oprit die in strijd met een eerder afgeleverde vergunning dd.10/8/2006 werd gerealiseerd op de linker helft van het onbebouwde lot. In essentie werd de vloerpas van de oprit in strijd met een eerdere vergunning dd.10/8/2006 verhoogd tot 35cm niveauverschil met de rechter buur.

Door de rechteraanpalende buur (bezwaarindiener tijdens het openbaar onderzoek) werd tijdens deze lopende beroepsprocedure een document van de brandweer van bezorgd. Het document geeft een overzicht van brandweerinterventies m.b.t. wateroverlast tussen 1998-2009 in de

4B TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

Volgens het gewestplan is de aanvraag gelegen in woongebied. De aanleg van een oprit met ophoging is toegestaan in woongebied voor zover de activiteit verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving. In het dossier worden terugkerende problemen m.b.t. wateroverlast gemeld ter hoogte van de onpare huisnummer in deze straat. De bouwplaats situeert zich tussen mogelijks overstromingsgevoelige (in lichtblauw) zones volgens de watertoetskaarten. Uit het dossier blijkt dat de woning van aanvrager en de verder gelegen woningen hoger werden gebouwd dan de woning van bezwaarindiener.

De essentie van de vraag is dan ook of de aanvraag verenigbaar is met de goede plaatselijke ordening.

4C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Ter hoorzitting heeft aanvraagster aanvullende stukken bezorgd waaronder een verklaring van de brandweer dat de afgelopen 10 jaar geen interventie was in de straat ter hoogte van de nummers 9 tot 13. In alle redelijkheid kan dan ook gesteld worden dat er geen causaal verband bestaat tussen de aanvraag en de waterproblematiek in de omgeving.

Uit de plannen voor de garage dewelke op 1 maart 2010 werd vergund blijkt duidelijk dat het water wordt afgevoerd via goten. Uit de aanvullende foto's blijkt ook overduidelijk dat de oprit is voorzien van een raster en dat de oprit werd uitgevoerd in klinkers zonder voeg. Geconcludeerd kan dan ook worden dat het ontwerp het water afdoende afvoert en dan ook in overeenstemming is met de goede plaatselijke ordening.

4D CONCLUSIE

Overwegende dat uit de aanvullende stukken blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is met de goede plaatselijke ordening kan de vergunning verleend worden. ..."

Dit is de bestreden beslissing.

VIII. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden hieromtrent geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1. Op de openbare zitting van 9 september 2014 verklaart de tussenkomende partij dat er nieuwe gegevens zijn die niet bekend waren op de schriftelijke in staatstelling van de zaak. De tussenkomende partij krijgt de mogelijkheid om de nieuwe gegevens bij te brengen en een aanvullende nota op te stellen.

In de aanvullende nota van 7 oktober 2014 wijst de tussenkomende partij erop dat op 22 december 2011 een nieuwe stedenbouwkundige vergunning is verleend voor het bouwen van een garage (gewijzigd ontwerp) die uitgaat van de vergunde toestand op het moment van de aanvraag. Deze stedenbouwkundige vergunning is niet aangevochten en is dus definitief. Ook het vergunde bouwplan baseert zich op het gewijzigde reliëf. Bovendien wordt in de begeleidende nota ook

expliciet gevraagd om de voorwaarde voor de reliëfverlaging te wijzigen, gelet op de stedenbouwkundige vergunning van 23 december 2010.

Op basis van deze nieuwe gegevens is de tussenkomende partij van oordeel dat de verzoekende partij niet meer over een actueel belang beschikt, gelet op de definitief geworden vergunning van 22 december 2011. De vernietiging van de beslissing van 23 december 2010 kan haar volgens de tussenkomende partij geen voordeel meer opleveren aangezien de beslissing van 22 december 2011 toelaat om de uitgevoerde verharding te behouden en daarop een garage te realiseren.

De verzoekende partij en de verwerende partij voeren hierover geen repliek.

Beoordeling door de Raad

Een verzoekende partij moet niet alleen het rechtens vereist belang hebben bij de inleiding van een geding, maar moet dat ook tijdens de volledige procedure, voortdurend en ononderbroken, behouden, hetgeen betekent dat een verzoekende partij een voordeel moet kunnen hebben bij de eventuele vernietiging van een bestreden beslissing.

De tussenkomende partij verwijst naar een nieuwe vergunningsbeslissing van 22 december 2011 waarbij een nieuwe stedenbouwkundige vergunning is verleend voor het bouwen van een garage op hetzelfde perceel.

De Raad stelt vast dat deze nieuwe vergunningsbeslissing de constructie van een open garage vergunt waarbij de vloerpas van de oprit volgens het vergunde plan uitgaat van de verhoogde reliëfwijziging zoals vergund door de verwerende partij in de huidige bestreden beslissing.

Het wordt niet betwist dat de nieuwe vergunningsbeslissing van 22 december 2011 door de verzoekende partij niet bestreden is met een administratief beroep noch met een jurisdictioneel beroep bij de Raad. De vergunning is bijgevolg definitief.

De vernietiging van de bestreden beslissing kan de verzoekende partij bijgevolg geen voordeel verstrekken nu blijkt dat de tussenkomende partij beschikt over een nieuwe definitief geworden vergunningsbeslissing waarin het voorwerp van huidige bestreden beslissing, met name de reliëfwijziging, uitdrukkelijk is opgenomen. De verzoekende partij voert terzake geen verweer en blijft in gebreke haar actueel belang aan te tonen.

De exceptie is gegrond.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1.		tussenkomende partij is ontvankelijk en gegrond. net nummer A/2015/0339 en opnieuw ten gronde
2.	Het verzoek tot tussenkomst van mevrouwis ontvankelijk.	
3.	De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.	
4.	De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.	
Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 7 februari 2017 door de elfde kamer, samengesteld uit:		
Eddy STORMS, kamervoorzitter Filip VAN ACKER, bestuursrechter Marc VAN ASCH, bestuursrechter		
D	e toegevoegd griffier,	De voorzitter van de elfde kamer,
Li	ieselotte JOPPEN	Eddy STORMS